Samen

April 2025 / nummer 22

Samenwerken

ZorgSpectrum
samen meer mogelijk

Flexibiliteit, vrijheid én zekerheid in je werk? Bij ons kan het!

Als zorgprofessional wil je de vrijheid om je werk op jouw manier in te delen, maar ook de zekerheid van een stabiele baan. Bij ons krijg je het beste van beide werelden. We zetten jouw werkgeluk centraal en zorgen voor een gezonde balans tussen werk en privé.

In onze flexpool combineer je de flexibiliteit die je als zzp'er gewend bent met de zekerheid van een vaste aanstelling. Zo behoud je de vrijheid in je werk, terwijl je profiteert van een stabiel inkomen en de voordelen van een hecht team.

Jouw ervaring en flexibiliteit zijn van grote waarde. Door samen te werken met betrokken collega's help je mee aan een stabiele en vertrouwde omgeving voor ouderen. Voor hen zijn bekende gezichten ontzettend belangrijk. Wij geloven dat liefdevolle zorg het beste tot uiting komt binnen een team waarin iedereen op elkaar kan rekenen. Samen bouwen we aan een fijne werkplek waar zowel cliënten als medewerkers zich thuis voelen.

Steeds meer zzp'ers kiezen ervoor om bij ons in loondienst te komen.
Benieuwd naar hun ervaringen? Scan de QR-code en lees het verhaal van Dorothé!

ZorgSpectrum
samen meer mogelijk

Voorwoord

Cliënten ondersteunen in welzijn zonder zeggenschap af te nemen

Colofon
Samen ZorgSpectrum magazine
April 2025 / nummer 22

(Eind)redactie:
Regina Falck
Lisette Oudhof
Patti van den Broek
Carolijn Kuijpers
Vormgeving:
Enchilada
Drukwerk:
Koninklijke Van der Most
Fotografie:
Liesbeth Dinnissen fotografie
ZorgSpectrum

ZorgSpectrum
Nieuwegein / Houten / Vianen /Hoef en Haag
Postbus 1175
3430 BD Nieuwegein
T: (030) 5113000
E: communicatie@zorgspectrum.nl

Afdeling Klantadvies
T: (030) 5113000
E: klantadvies@zorgspectrum.nl

www.zorgspectrum.nl

Samen

SAMEN, niet alleen de titel van dit magazine, maar ook één van onze kernwaarden. Deze kernwaarden (samen, betrokken en professioneel) gaan al een tijdje mee, maar SAMEN is nu meer dan ooit relevant. Het is duidelijk dat we onze zorg voor kwetsbare mensen in de samenleving alleen kunnen behouden als we daarin samenwerken. Samen met de cliënt zelf, maar zeker ook samen met hun naasten, die vaak al jaren intensief betrokken zijn. Zo bieden we zorg die meer persoonlijk en op maat is, omdat we elkaar aanvullen en versterken.

De afgelopen jaren zien we dat zorg ook steeds meer in samenwerking met andere organisaties wordt vormgegeven. De cliënt kijkt eerst wat hij/zij zelf, samen met naasten, kan doen om te voorzien in behoeften en wensen. Voor wat overblijft kunnen gemeentes, welzijnsorganisaties, huisartsen, ziekenhuizen en zorgorganisaties een aanvullend netwerk vormen.

Wanneer de zorg complexer wordt, ontstaan er hechte teams van naasten, vrijwilligers, zorgprofessionals en behandelaren. Samen ondersteunen zij de cliënt en zorgen ze voor de best mogelijke kwaliteit van leven. Dit klinkt misschien utopisch, maar we zijn hard op weg om het werkelijkheid te maken.

In dit magazine leest u meer over de vele samenwerkingen binnen en buiten ZorgSpectrum. Al deze initiatieven zijn erop gericht het welzijn van kwetsbare mensen te ondersteunen, zonder hen de zeggenschap over hun eigen leven af te nemen.

Ik wens u veel leesplezier.

Regina Falck
Directeur Revalidatie en Behandeling, Klant en marktontwikkeling

LEREN IN DE PRAKTIJK:
De unieke leerunits van De Kuifmees

Bas Walraven, interim-manager bij De Kuifmees, vertelt hoe de leeromgeving in De Kuifmees is ingericht en wat het zo bijzonder maakt.

Van volledige etages naar leerunits

Toen Bas bij De Kuifmees begon, bestond de leerafdeling uit twee volledige etages die elke zes maanden volledig wisselden van studenten. Dit zorgde voor veel onrust bij bewoners en hun families. “Een familielid vertelde me: ‘Heb ik net uitgelegd hoe ze met mijn man moeten omgaan, en dan vertrekt het hele team weer,’” zegt Bas. Om meer stabiliteit te creëren, werd de afdeling anders ingericht: in plaats van hele verdiepingen zijn er nu vier leerunits, verspreid over alle etages. Elke unit heeft een vast team op de ene helft van de afdeling en een groep leerlingen op de andere. Dit zorgt voor continuïteit en een stabiele omgeving voor bewoners.

Leercoaches als steunpilaar

Elke leerunit heeft leercoaches: ervaren medewerkers die de studenten begeleiden. Zij richten zich volledig op de leerlingen, werken hen in en ondersteunen hen bij hun ontwikkeling. “De leerling bepaalt eigenlijk wat de leercoach doet,” legt Bas uit. “In het begin krijgen studenten veel uitleg en voorbeelden, maar naarmate ze groeien, nemen ze steeds meer taken zelfstandig op zich, zoals wassen, aankleden en medicatie toedienen. Uiteindelijk draaien leerlingen de afdeling grotendeels zelf, binnen de veilige structuur van hun leerunit.”

Breed opleiden voor een toekomst in de zorg

Studenten lopen ongeveer negen maanden op een leerunit. Daarna stromen ze door naar een andere unit of een andere ZorgSpectrum-locatie. “We leiden breed op,” zegt Bas. “Een verpleegkundige die hier afstudeert, kan ook in een ziekenhuis werken. Daarom zorgen we ervoor dat studenten ervaring opdoen in verschillende werkomgevingen.” Leerlingen mogen overal meekijken, zoals bij multidisciplinaire overleggen, om een volledig beeld van de zorg te krijgen.

Een veilig en stimulerend leerklimaat

“Leerlingen mogen hier echt leerling zijn,” benadrukt hij. Met een mix van schoolverlaters, omscholers en zij-instromers biedt De Kuifmees een diverse en dynamische leeromgeving. Leercoaches, praktijkopleiders en vaste medewerkers zorgen ervoor dat leerlingen niet alleen vakinhoudelijk groeien, maar zich ook ontwikkelen tot zorgprofessionals die klaar zijn voor de praktijk. “Een groot voordeel is dat leerlingen het hele jaar door kunnen instromen. Ze starten als collega en worden geleidelijk ingewerkt, zodat ze kunnen wennen aan de afdeling voordat hun opleiding officieel begint in september of februari. Dit voortraject zorgt ervoor dat leerlingen rustiger kunnen starten met het theoretische deel van hun studie. Bovendien helpt het bewoners wennen aan nieuwe gezichten en zorgt het voor een betere spreiding van instroom op de afdeling.”

Naast mbo-studenten zet De Kuifmees ook in op zij-instromers zonder zorgachtergrond. “We willen hen stap voor stap meenemen in de zorg. Ze beginnen met kennismaken in de huiskamer en bouwen hun taken langzaam op. Hierdoor krijgen ze de kans om te wennen aan de zorgomgeving en kunnen ze de zorgprofessionals ondersteunen,” vertelt Bas. “Deze locatie heeft veel potentie,” concludeert Bas. “We blijven groeien en investeren in een veilige en fijne leeromgeving, zodat onze studenten vol vertrouwen hun toekomst in de zorg kunnen starten.”

Echte verhalen in de spotlight.
De afgelopen maanden hebben we met succes een campagne gevoerd om meer leerlingen aan onze locaties te binden. Samen met een aantal medewerkers hebben we gesprekken gevoerd, videotestimonials opgenomen en verhalen geschreven. Wat blijkt? Deze aanpak werkt geweldig, waardoor we de kosten laag kunnen houden en meer rendement uit onze advertenties halen. Bovendien zijn onze medewerkers trots op wat ze doen, doordat ze de verhalen lezen en delen. Daarnaast is de website voor opleidingen in een modern jasje gestoken, waarbij zowel medewerkers als leerlingen centraal staan. Hier is uitgebreide informatie over de opleidingen te vinden. Overweeg je een carrière in de zorg of wil je verder groeien binnen de zorg? Scan de QR-code en ontdek de mogelijkheden.

Bij ZorgSpectrum in Houten, op locatie Ervenstaete, krijgen mensen de kans om te revalideren en te herstellen na bijvoorbeeld een operatie of ongeval. Hier werken zorgprofessionals, zoals verpleegkundigen, fysiotherapeuten en ergotherapeuten, samen om cliënten te helpen hun zelfredzaamheid te vergroten. Dat teamwork is belangrijk voor herstel, maar wat betekent dat nu precies in de praktijk? Verpleegkundige Sharon Jellema en revalidant Monique Trip vertellen over hun ervaringen en de kracht van samenwerking.

Samen werken aan herstel

Sharon Jellema is 22 jaar oud en werkt als verpleegkundige op Ervenstaete. “Ik begon hier als stagiair tijdens mijn studie verpleegkunde, in het derde en vierde jaar van mijn mbo. Anderhalf jaar geleden ben ik in vaste dienst gekomen”, vertelt Sharon, ze komt net uit de nachtdienst. “Die nachtdiensten zijn momenteel goed te doen, maar je staat wel alleen. Het zijn twee afdelingen van vijftien kamers. Het is prima te doen, maar met een collega is het natuurlijk altijd gezelliger.” Monique Trip heeft bijna negen weken doorgebracht op Ervenstaete voor revalidatie. Monique is op de afdeling één van de wat jongere cliënten. Volgende week mag ze met ontslag, terug naar huis. “Ik zit in een rolstoel, al vier jaar, en ben na een val met een gebroken enkel hier terechtgekomen. In het begin was ik erg in verzet. Ik ben altijd zelfredzaam geweest, dus de hulp die ik kreeg voelde als een inbreuk op mijn onafhankelijkheid. Ik kwam hier voor mijn gevoel niet om te revalideren, maar omdat ik niet naar huis kon. Maar ik ben hier, met de hulp van onder andere de fysiotherapeut en ergotherapeut, steeds zelfredzamer geworden. Ik heb geleerd te vertrouwen op hulp, maar ook om mijn eigen dingen zoveel mogelijk zelf te blijven doen”, zegt Monique.

Het belang van zelfredzaamheid

Sharon legt uit hoe haar rol als verpleegkundige daarin past: “Mensen komen binnen, we voeren een opnamegesprek en gebruiken meetinstrumenten om hun situatie in kaart te brengen. We zorgen voor ADL (activiteiten van het dagelijks leven) zorg, maar stimuleren ook dat cliënten zoveel mogelijk zelf doen. Monique bijvoorbeeld, doet heel veel zelf, ook met de hulp van de fysiotherapeut en ergotherapeut. Ze leerde zelfs om gebruik te maken van een glijplank. Een glijplank is een hulpmiddel waarmee je bijvoorbeeld zelfstandig van je rolstoel je bed in komt.”

Monique vertelt hoe belangrijk dat is voor haar: “De eerste vier weken was ik nog veel aan mijn kamer gebonden door het gips, daarna begon mijn herstel pas echt. De glijplank heb ik bijvoorbeeld nu echt nodig. Die heb ik hier leren gebruiken. Dat deed mij inzien dat revalideren ook op mij van toepassing is. Daarnaast heb ik mijn vertrouwde hulpmiddelen, zoals mijn handbike en scooterstuk ook weer in gebruik. Daarmee race ik weer door Houten. Naar buiten gaan doet veel voor mijn mentale gezondheid. Als je de hele dag in je kamer zit, voel je je echt ontheemd.”

“Ik heb geleerd te vertrouwen op hulp, maar ook om mijn eigen dingen zoveel mogelijk zelf te blijven doen.”

De rol van zorgverleners in herstel

Ook de interactie met medewerkers als Sharon vond Monique belangrijk: “Ik zag Sharon niet elke dag, maar als ik haar zag, voelde ik meteen dat het goed zat. Ze maakt echt tijd voor je, even een gesprekje, dat waardeer ik enorm. Het is fijn als zorgverleners je als volwaardig zien en je echt behandelen als een individu.”
Sharon beaamt dit: “Als startende verpleegkundige merk ik dat de gesprekken met oudere cliënten heel anders zijn dan met jongere mensen. Ik leer veel van al deze ervaringen. Het is niet altijd makkelijk, want momenteel is het best druk op de locatie. Ondanks dat proberen wij elkaar ook als team te helpen waar dat kan.”

Multidisciplinaire samenwerking

De samenwerking met andere zorgprofessionals, zoals fysiotherapeuten, ergotherapeuten, artsen, maatschappelijk werkers en geestelijk verzorgers is cruciaal voor een geslaagd revalidatietraject. “Het multidisciplinaire overleg is belangrijk”, legt Sharon uit. “We stemmen alles samen af om te zorgen dat de cliënt het beste krijgt wat hij of zij nodig heeft. Alles kan besproken worden. Dat geeft een gevoel van eenheid, waarin we allemaal bijdragen aan het herstel van de cliënt.”
Monique voegt toe: “De structuur van de dagen is goed. Fysiotherapie, ergotherapie, en de vrije momenten helpen me echt. Ik ga graag mijn eigen gang. Ik vind het prima om alleen op mijn kamer te eten, zeker het ontbijt op een tijdstip dat mij past. De petit cafés zijn een plek waar cliënten geacht worden samen te eten. Voor mij hoefde dat niet echt, maar je merkt dat dat best voor een prettige sociale sfeer zorgt. Ik had daarnaast niet echt bedacht om een band op te bouwen met andere cliënten, maar dat gebeurde op een bepaald moment toch bij het avondeten. Je merkt dat je bepaalde mensen opzoekt om bij aan tafel te zitten om een gesprek mee te voeren. Het is een open sfeer en dat helpt je ongemerkt toch ook in je mentale herstel.”

Samenwerking als sleutel tot herstel

Er komt vaak veel op een cliënt af, vooral in het begin. Sharon vertelt: “In de eerste dagen is er veel om je heen. Artsen, fysiotherapeuten, ergotherapeuten, allemaal komen ze langs voor de intake en de behandelingen. Dat kan overweldigend zijn. We proberen daarom altijd ruimte te geven voor rust en tijd om te acclimatiseren. Het is belangrijk dat cliënten zich hier niet alleen patiënt voelen, maar ook mens.” Monique herkent dit: “In het begin was het te veel. De arts kwam, de fysiotherapeut kwam, de ergotherapeut kwam… Soms voelde het alsof er geen tijd was voor rust. Ik vond het fijn als iemand even samen met me kon zitten, maar niet allemaal op dezelfde dag. Dat is waar we als multidisciplinair team op moeten letten”, zegt Sharon. “Het gaat erom dat je echt naar de cliënt kijkt. Je kunt veel van elkaar leren in een team, want elke cliënt is weer anders. Als je empathie hebt, merk je dat mensen zich veel beter op hun gemak voelen en zichzelf kunnen zijn.” De samenwerking tussen cliënten, zorgverleners en het multidisciplinaire team zorgt ervoor dat iedereen het herstelproces zo goed mogelijk doorloopt. Monique besluit: “Het is prachtig om te zien hoe mensen hier uitkomen. Ik heb tijdens mijn verblijf verschillende mensen zien komen en gaan. Het is niet altijd makkelijk, maar als je samenwerkt, kom je verder. Het resultaat is niet alleen fysiek herstel, maar ook mentaal en sociaal herstel, iets wat alleen mogelijk is door de kracht van samenwerking.”

Gastcolumn

De gastcolumn van deze editie wordt geschreven door

Jos van der Eijk

directeur Gezondheidszorgcollege
ROC Midden Nederland

“Het is heel plezierig om met een partij als ZorgSpectrum continu in gesprek te blijven en samen te werken in het opleiden van medewerkers. ”

Samen leiden we de zorg- en welzijnsprofessional van de toekomst op

Bij ROC Midden Nederland zijn we trots op onze veelzijdige samenwerking met ZorgSpectrum, waarin we korte lijnen hebben op alle disciplines. Zo bespraken we onlangs hoe we met elkaar kunnen samenwerken rondom het onderwerp Persoonsgerichte zorg.
In ons mbo-onderwijs werken we samen met ZorgSpectrum op verschillende manieren. Er lopen ongeveer 30 BOL-studenten stage, er doen ongeveer 75 BBL-studenten een leerwerktraject door één dag per week les te volgen en de overige dagen te werken en in de praktijk te worden opgeleid, we leiden mensen op via mbo-certificaten (onderdelen van een opleiding mét een certificaat) en verzorgen trainingen. Ons onderwijs is flexibel, actueel en praktijkgericht. Dit sluit heel goed aan bij de werkwijze van ZorgSpectrum. Zo zitten er in onze BOL-opleidingen jonge, enthousiaste mensen die vaak hun eerste stappen zetten in de zorg. Het is dan ook belangrijk dat er goede begeleiding in de praktijk is voor deze studenten, zodat zij voelen dat er ruimte is om te leren. ZorgSpectrum neemt die begeleiding serieus door te werken met motiverende werkbegeleiders, leercoaches en praktijkopleiders. Bij vragen hebben ze korte lijnen met onze docenten / stagebegeleiders. Ook organiseert ZorgSpectrum introductiedagen waarbij onze stagebegeleiders en stageplanners aanwezig zijn. Dit geeft een goede start aan de stageperiode waardoor de student zich welkom voelt.
Naast ons BOL- en BBL-onderwijs biedt ROC MN ook korte, vakinhoudelijke scholingen op maat. Denk aan trainingen in zorgtechnologie, positieve gezondheid of scholing van praktijktoetsers. ZorgSpectrum wilde graag zij-instromers met levens- en werkervaring in andere sectoren een opleidingsmogelijkheid bieden met landelijke waarde. Dit hebben wij vertaald in een traject van twee mbo-certificaten die deze medewerkers kwalitatief goed en snel breed inzetbaar maakt. Het laat zien dat je bepaalde vaardigheden hebt geleerd die nuttig zijn voor een baan.
Daarnaast werken we ook samen aan de inhoud van het vak. ZorgSpectrum is een koploper in de regio als het gaat over passende zorg, het gebruik van zorgtechnologie en is een organisatie die kritisch kijkt naar de rol van diploma’s. Voor ons als ROC MN zijn dit geen nieuwe ontwikkelingen, maar het is wél heel plezierig om met een partij als ZorgSpectrum continu in gesprek te blijven en samen te werken in het opleiden van medewerkers.
Een mooi voorbeeld van werken aan de inhoud is dat onze studenten tijdens de lessen zorgtechnologie in ons Future Care Lab worden voorbereid in het werken met zorgtechnologie, met als afsluiting een bezoek aan ZorgSpectrum. Hier krijgen ze uitleg van de innovatieadviseurs over het gebruik van zorgtechnologie en mogen ze al hun vragen stellen in de praktijk. Zo maken we de opleidingen praktijkgericht en leuker. Zo zorgen we samen voor een nieuwe generatie zorg- en welzijnsprofessionals die klaar zijn om de uitdagingen van morgen aan te gaan.

Ergotherapeut Patricia: Deelnemers kunnen onze adviezen direct toepassen op de thuissituatie. Soms plannen we een huisbezoek in.

Logopedist Martine: Doordat ik met de muziektherapeut en de groep deelnemers op een positieve manier samen oefen, onderhouden we zoveel mogelijk de adem- en stemfunctie.

Psycholoog Debby: Psychologische ondersteuning helpt cliënten en hun naasten om zo goed mogelijk om te gaan met fysieke én mentale veranderingen door de ziekte van Parkinson.

Begeleider dagbehandeling Diana: De samenwerking met behandelaren geeft mij voldoening, ik kan hier net een beetje meer betekenen.

Fysio-/oefentherapeut Nickie: Fysiotherapie draagt bij aan het optimaliseren van de beweeglijkheid, spierkracht, uithoudingsvermogen, loopvaardigheid en balans, waardoor alledaagse bewegingen zoveel mogelijk onderhouden worden.

Gerda van den Hoek (60): De lijntjes zijn kort, ik kan snel overleggen met alle behandelaren.

Leen Tieland (78): Sinds de dagbehandeling ben ik opgeknapt, ik ben veel beweeglijker geworden.

Ria Jansen (80): Ook lief-en-leed delen we met elkaar.

Ria Beukema (88): Gezelligheid en deskundigheid komen hier samen.

Marry van Leeuwen (74): De groep heeft aan een half woord genoeg als ik mijn ervaringen deel.

Mina Bechan (78): Ik moet helaas stoppen met mijn deelname, maar heb het altijd heel fijn gehad hier.

Muziektherapeut Stijn: Muziek wordt op een speelse manier ingezet om verschillende functies, zoals bewegen, spreken en het denken te ondersteunen.

Parkinson Dagbehandeling

In Het Haltna Huis komt elke donderdag een hechte groep bezoekers op de dagbehandeling. Gezelligheid en deskundigheid komen er samen. Hoe ze samenwerken, vertellen ze graag.

OPENING PUNT VOOR PARKINSON UTRECHT

In maart 2025 opende het Punt voor Parkinson in Utrecht (PvPU). Desiree Potters, Parkinsonverpleegkundige, vertelt over de voordelen van deze unieke samenwerking op één centrale plek.

Samen de beste zorg
Desiree: “In het Punt voor Parkinson Utrecht (PvPU) combineren twee ziekenhuizen (St. Antonius Ziekenhuis en Diakonessenhuis) en twee (ouderen)zorgaanbieders (Careyn en ZorgSpectrum) alle zorg aan mensen met Parkinson.
Er wordt poliklinische ziekenhuiszorg, thuiszorg en revalidatiezorg aangeboden vanuit één centrale plek. Dat maakt het voor mensen met de ziekte van Parkinson prettig en overzichtelijk. Ook voor hulpverleners is het, in het belang van de cliënt, goed om elkaar makkelijk en snel te kunnen raadplegen.”

Hoe werkt het?
Desiree: “De huisarts verwijst patiënten met een vermoeden van de ziekte van Parkinson door naar de neuroloog. Voor de beoordeling nemen zij vaak een MRI-scan af en doen ze een aantal testen. Zodra de ziekte van Parkinson is vastgesteld door de neuroloog van het Diakonessenhuis of het St. Antonius Ziekenhuis, vindt alle zorg plaats in het PvPU, waaronder afspraken met de neuroloog en de Parkinsonverpleegkundige. In het PvPU zijn zowel neurologen en parkinsonverpleegkundigen (vanuit de beide ziekenhuizen) als specialisten ouderengeneeskunde (vanuit de zorgorganisaties) beschikbaar. Dagelijks vindt er onderlinge afstemming plaats. Op die manier kunnen vragen over bijvoorbeeld de medicatie sneller besproken worden en wijzigingen in gang worden gezet.”

Zo lang mogelijk thuis
Ook voor revalidatiezorg kunnen mensen met de ziekte van Parkinson bij PvPU terecht. “Door tijdig in te grijpen met bijvoorbeeld een kortdurende opname op deze revalidatieafdeling, streven we ernaar dat mensen met Parkinson langer thuis kunnen blijven wonen. Ook hiervoor geldt dan dat de afstemming die hieraan vooraf gaat, sneller gerealiseerd kan worden. Dat maakt de inzet van de specialisten ouderengeneeskunde vanuit ZorgSpectrum die ook aan dit PvPU verbonden zijn, zo waardevol. Zij kunnen cliënten bij ZorgSpectrum of in de thuissituatie sneller doorverwijzen of de zorg afstemmen met de neuroloog. In de nabije toekomst zullen we ook meer gaan samenwerken met de thuiszorgorganisaties in de regio, huisartsen en hun patiënten in de wijk.”

Meer weten?
Kijk op https://puntvoorparkinson.nl/patienten/contact/praktische-informatie-utrecht/

WELKE ONDERSTEUNING IS NOG MEER MOGELIJK VOOR MENSEN MET PARKINSON?

DAGBEHANDELING

ZorgSpectrum heeft een aantal dagcentra waar u één of meerdere dagen per week overdag naar toe kunt. Samen met andere mensen neemt u deel aan activiteiten, onder begeleiding van medewerkers van het dagcentrum. Het aanbod van de activiteiten is zeer divers en is veelal gericht op het behouden en ondersteunen van uw zelfredzaamheid bij het uitvoeren van dagelijkse bezigheden. Ook volgt u specifieke therapieën die zijn afgestemd op de ziekte van Parkinson, zoals fysiotherapie, logopedie, ergotherapie, muziek- of creatieve therapie of begeleiding door een psycholoog. Dit kan zowel individueel als in groepsverband zijn. In Houten en Nieuwegein is er een dagbehandelingsgroep specifiek voor bezoekers met de ziekte van Parkinson, zodat zij ervaringen en tips met elkaar kunnen delen. Zie hiervoor ook de foto op pagina 8 en 9.

BOKSEN, FITNESS EN VALPREVENTIE

Uit onderzoek blijkt dat mensen met Parkinson goed reageren op bokstraining. Bij Parkinson-boksen traint u in een groep onder begeleiding van een therapeut die is aangesloten bij ParkinsonNet.
U verlegt uw grenzen en neemt de regie terug over uw eigen lichaam. Dit heeft een positief effect op uw zelfvertrouwen en zorgt ervoor dat het plezier in bewegen toeneemt. Bij onze bokslessen is het niet de bedoeling dat u daadwerkelijk in gevecht gaat met de andere deelnemers. We doen aan zogenaamd ‘non-contact boxing’. Andere aspecten van boksen komen wel aan bod.
Bij de beweeggroep (fitness) wordt er geoefend in kleine groepjes onder begeleiding van een therapeut die is aangesloten bij ParkinsonNet. Thema’s die aan bod komen zijn: uithoudingsvermogen, spierkracht, balans, PWR! (Parkinson Wellness Recovery), boksen, Tai Chi en ontspanning.
Tot slot is het mogelijk om een valpreventiecursus te volgen. Deze is gericht op het verbeteren van balans, spierkracht en loopfunctie. Ook richt de training zich op afname van valangst.

PARKINSON CAFÉ

Een Parkinson Café is een plek waar mensen met Parkinson(isme), hun naasten en overige belangstellenden elkaar kunnen ontmoeten en ervaringen kunnen uitwisselen. In een informele en ontspannen sfeer krijgt u informatie over de ziekte en kunt u op een prettige manier in gesprek gaan met lotgenoten. Elke bijeenkomst staat een thema centraal waarbij een gastspreker of expert op dat thema aanwezig is. Er is gelegenheid tot het stellen van vragen en om, onder het genot van een drankje en hapje, met elkaar in gesprek te gaan. Het Parkinson Café in deze regio vindt plaats in de grote zaal (Arsenaal) van Fort Vreeswijk, Fort Vreeswijk 1 in Nieuwegein. Kom gerust eens kijken!

De eerstvolgende data zijn op 19 mei 2025, 16 juni 2025, 15 september 2025, 13 oktober 2025, 17 november 2025 en 15 december 2025.

Meer weten? Zoek op internet naar ‘Parkinson Café’ en vul uw postcode in voor een Parkinson Café bij u in de buurt. Voor het Parkinson Café in de regio Nieuwegein, scan de QR-code.

Meer weten over ondersteuning bij Parkinson?
Kijk op de website van ZorgSpectrum

Vrijwilligers bij ZorgSpectrum: kleine gebaren, grote impact.

Bij ZorgSpectrum zetten talloze vrijwilligers zich in om het leven van de cliënten nét wat mooier te maken.

Of je nu graag een wandeling maakt, spelletjes speelt, muziek maakt of juist met liefde iemands nagels lakt, er is altijd een manier om bij te dragen die bij jou past. Van koken en tuinieren tot zwemmen of gewoon een luisterend oor bieden, vrijwilligerswerk bij ZorgSpectrum is divers en flexibel. Sommige vrijwilligers zijn wekelijks actief en brengen structuur in het leven van de bewoners, terwijl anderen maandelijks langskomen voor een gezellig moment. Wat ze allemaal gemeen hebben? De dankbaarheid en voldoening die ze ervaren.

Een bewoner die ontspant tijdens een handmassage, iemand die geniet van een gezellige middag met een kop koffie, of een groep ouderen die samen geniet van muziek. Het zijn die kleine momenten die een groot verschil maken.
Eén-op-één contact of activiteiten in groepsverband; alles is mogelijk. Sommige bewoners hebben behoefte aan een persoonlijk maatje, terwijl anderen juist opbloeien tijdens gezamenlijke activiteiten zoals dansen of zingen. Vrijwilligerswerk betekent niet alleen veel voor de bewoners, maar ook voor onze vaste medewerkers. Het zorgt ervoor dat zij zich kunnen richten op hun zorgtaken, terwijl de vrijwilligers een waardevolle bijdrage leveren aan het welzijn van de cliënten.

“Muziek maken blijft iets wat ik ontzettend leuk vind, en als ik daar anderen blij mee kan maken, is dat helemaal mooi.”

Marleen
Muziekvrijwilliger

Marleen komt één keer per maand dwarsfluit spelen in De Kuifmees. Zodra de eerste noten klinken, zie je de bewoners opbloeien: meedeinen op de muziek, neuriën en zelfs meezingen. Met haar muziek brengt Marleen niet alleen vrolijkheid, maar ook mooie herinneringen naar boven. “Bewoners geven aan dat ze er emotioneel van worden en dat het ze echt raakt. Je ziet ze ook vaak meeklappen of meetikken met de voet.”

“Ik ga lekker naast iemand zitten, verzorg hun handen en maak een praatje over vroeger. Het is echt ontzettend leuk.”

Els
Vrijwilliger beautymiddag

Elke donderdag is het een feestje als Els, ‘de nagelmevrouw’, weer langskomt. Bewoners genieten van een ontspannende handmassage, het lakken van de nagels en een gezellig praatje. Onlangs sloot Angelique zich ook aan als vrijwilliger en verzorgt nu de haren van bewoners. “Het gaat niet alleen om nagels lakken. Het voelt voor de bewoners alsof ze even buiten de afdeling zijn.”, vertelt Els.

“We willen dat mensen iets doen waar ze blij van worden. Zo haal je het meeste uit het vrijwilligerswerk én uit jezelf.”

Debby
Coördinator vrijwilligers

Debby is één van de vrijwilligerscoördinatoren bij ZorgSpectrum. Ze helpt vrijwilligers een plek te vinden waar ze echt het verschil kunnen maken en bijdragen aan het welzijn van de cliënten. “We focussen ons op de talenten van vrijwilligers. Soms komen mensen blanco binnen, maar tijdens het gesprek ontdekken we dat ze bijvoorbeeld een passie hebben voor schilderen of een andere hobby. Daar kunnen we dan iets mee doen.”

De Raad van Bestuur over de nieuwe strategie 2025-2030

Met het oog op de toekomst was het tijd om de strategie te vernieuwen. De zorgsector verandert snel, met een groeiend aantal zorgvragers, een krappe arbeidsmarkt en veranderende behoeftes van ouderen. Daarnaast bood een bestuurswissel een kans om de strategische koers opnieuw te bekijken.

Om een sterke en toekomstgerichte strategie voor 2025-2030 te ontwikkelen, werd een breed gedragen proces opgezet. Gedurende een jaar werkten kennishouders uit alle lagen van de organisatie samen in interactieve dialoogsessies. Deze aanpak zorgde ervoor dat de nieuwe strategie op een natuurlijke manier ontstond. Eind 2024 werd de vernieuwde koers gepresenteerd en vastgesteld als richting voor de komende vijf jaar.

De toekomst van ouderenzorg: de strategische koers

De ouderenzorg is in transitie. Door de vergrijzing en de krappe arbeidsmarkt worden zorgorganisaties uitgedaagd om nieuwe oplossingen te vinden. Hoe kan de zorg toegankelijk blijven en tegelijkertijd aansluiten bij de veranderende behoeften van cliënten? Wij gingen in gesprek met Françoise en Marco van de Raad van Bestuur.

Wat zijn de belangrijkste veranderingen in de zorg en hoe gaan we daarmee om?

Françoise: “Er is sprake van ‘dubbele vergrijzing’: het aantal ouderen in de bevolking neemt toe en mensen worden steeds ouder. Daarnaast neemt het aantal gediplomeerde zorgmedewerkers de komende jaren verder af. Als gevolg verwachten we in onze regio, over ongeveer 5 jaar, een zorgkloof van 20%, wat betekent dat de zorgvraag toeneemt terwijl het personeelsaanbod afneemt. Dat is een enorme uitdaging, maar wij geloven dat we die kloof kunnen overbruggen door anders te werken en meer in te spelen op de wensen van de ouderen van nu.”

Hoe wordt de nieuwe strategie vormgegeven?

Françoise: “Onze nieuwe strategie heeft vijf hoofdlijnen. De eerste lijn is dat we onze persoonsgerichte zorg verder gaan uitbouwen. We willen bewoners en cliënten meer eigen regie geven, en het hele netwerk daaromheen er sterker bij betrekken. Het belangrijkste is dat we als zorgprofessionals aansluiten op de unieke wensen en behoeften van cliënten. We luisteren oprecht naar hoe ouderen hun leven willen vormgeven, omdat ieder mens uniek is en een eigen invulling aan het leven geeft.”

Marco: “Daarom zetten we ons in om de achtergrond, leefomgeving, gewoontes en behoeften van de cliënt goed te begrijpen en hier zo goed mogelijk op in te spelen. Dit begint met een kennismaking met de cliënt en diens naasten, bij voorkeur in de thuissituatie. Samen brengen we de wensen, ondersteuningsbehoeften en mogelijkheden van zowel de cliënt als het eigen netwerk in kaart.”

Françoise: “De tweede lijn van onze strategie richt zich erop dat ouderen langer thuis kunnen blijven wonen. Omdat de zorgvraag toeneemt en er geen nieuwe verpleeghuizen bijkomen, zal deze zorg zoveel mogelijk thuis moeten worden opgevangen. En veel ouderen willen ook het liefste zo lang mogelijk thuis blijven wonen en zelfstandig blijven.”

Marco: “We zijn er heel actief mee bezig om de zorg op een goede manier thuis te organiseren. Dit kan in hun eigen huis zijn, maar ook in een nieuw thuis, zoals een appartement op één van onze locaties met de nabijheid van zorgvoorzieningen.”

Hoe gaan we dat aanpakken als organisatie en hoe belangrijk zijn samenwerkingen daarin?

Françoise: “Dat brengt ons bij de derde lijn in de strategie. We doen het samen met anderen en zoeken de verbinding in de buurt en met lokale partners. Denk hierbij aan vrijwilligers, welzijnswerkers, huisartsen, woningcorporaties en gemeenten.”

Marco: “Precies. Het is belangrijk om te kijken waar we kunnen aansluiten bij wat er al is in de wijk. Zo zorgen we er samen voor dat bewoners en cliënten veel meer onderdeel blijven van de maatschappij en dat er minder hulp- en ondersteuningsvragen bij de zorg terechtkomen.”

Françoise: “Dit alles betekent dat we anders gaan werken, dat is de vierde lijn in onze strategie. In onze visie op zorg vormt de eigen kracht van de cliënt de basis. Door deze kracht te ondersteunen en te versterken, kunnen ouderen zo lang mogelijk een vitaal, zelfstandig en betekenisvol leven leiden. Wanneer iemand het niet meer volledig alleen redt, kijken we eerst of (zorg)technologie kan helpen om de eigen regie te behouden. Een hulpmiddel voor het aantrekken van steunkousen, bijvoorbeeld, geeft meer vrijheid doordat de cliënt niet hoeft te wachten op de wijkverpleegkundige in de ochtend.”

Marco: “Daarnaast spelen naasten – familie, vrienden en buren – een belangrijke rol in hulp en ondersteuning. Ook wanneer een oudere verhuist naar een woning van ZorgSpectrum, kunnen zij betrokken blijven en praktische ondersteuning bieden, zoals ze dat eerder deden. Vrijwilligers dragen ook bij door het organiseren of ondersteunen bij activiteiten die de vitaliteit en sociale verbondenheid bevorderen.”

Françoise: “Voor zorgvragen die niet op andere manieren kunnen worden opgelost, zoekt de cliënt, samen met de professionele zorg van ZorgSpectrum, naar een passende oplossing. Hierbij werken we intensief samen met ketenpartners in de regio. Zo houden we samen de zorg beschikbaar voor de ouderen die het echt nodig hebben.”

Marco: “Ja, daarnaast kijken we ook op een andere manier naar onze medewerkers. Gediplomeerde zorgprofessionals blijven ontzettend belangrijk, maar we verkennen ook hoe we mensen met diverse achtergronden kunnen opleiden en inzetten. Veel mensen hebben een hart voor de zorg en willen graag iets betekenen voor ouderen, maar niet iedereen wil de volledige opleiding tot verpleegkundige of verzorgende volgen. Daarom bieden we gemotiveerde zij-instromers de mogelijkheid om zonder zorgdiploma bij ons in te stromen. Zij volgen bij ons delen van de opleiding en leren onder begeleiding vaardigheden aan, zodat ze een waardevolle rol kunnen spelen voor cliënten én een versterking vormen voor de zorgteams.”

Zorg draait niet alleen om medische hulp, maar ook om welzijn. Hoe spelen jullie daarop in?

Françoise: “De focus verschuift van medisch denken naar welzijn en zingeving. Ouderen willen graag een

fijn en zinvol leven leiden ondanks hun vaak ernstige beperkingen. Door niet alleen te kijken naar ziekte, maar vooral te kijken naar het welbevinden, de zingeving en de verbinding met mensen om hen heen, kunnen ze actiever blijven en mee blijven doen in de maatschappij."
Marco: "Ja, welzijn wordt inderdaad veel belangrijker. Soms is het ook accepteren als iemand iets niet meer kan, en dan moeten we ons richten op wat wel kan. Wat is belangrijk voor die persoon? Waar haalt hij of zij plezier uit?"
Françoise: "Het unieke van ZorgSpectrum is dat we een volledig zorgaanbod voor ouderen bieden. Van het eerste contact met bijvoorbeeld de casemanager dementie of wijkverpleegkundige tot dagbehandeling, revalidatie en wonen met zorg. Hierdoor leren we cliënten goed kennen en kunnen we hen gedurende hun zorgreis ondersteunen, met een naadloze overdracht tussen de verschillende zorgvormen. Dit vormt dan ook de vijfde lijn van onze strategie: ervoor zorgen dat cliënten echt profiteren van het brede zorgaanbod van ZorgSpectrum."

Onze visie op persoonsgerichte zorg

In de zorg verandert er veel en de focus verschuift. Wat betekent dit voor zorgverleners en cliënten? We spraken verder over de transitie naar persoonsgerichte zorg.

Kunnen jullie meer toelichting geven op de afbeelding?
Françoise: "Onze visie op persoonsgerichte zorg wordt samengevat in deze afbeelding. Daarbij staat de eigen kracht van de cliënt centraal. We kijken eerst naar wat iemand zelf nog kan en onderzoeken of er hulpmiddelen zijn waardoor de cliënt langer zelfstandig kan blijven."
Marco: "Ja, en we bespreken welke ondersteuning het eigen netwerk kan bieden, zoals familie en naasten. Daarnaast verkennen we wat vrijwilligers en welzijnsorganisaties kunnen betekenen. Wanneer aanvullende zorg nodig is, stappen wij als professionele zorgorganisatie in."
Françoise: "We vinden dit model zo krachtig omdat het meteen duidelijk maakt dat de cliënt in het middelpunt staat. Wij komen pas in beeld als dat echt noodzakelijk is. Hierdoor behoudt de cliënt regie, kunnen anderen ondersteunen en houden wij meer tijd en ruimte over voor de mensen die onze professionele zorg echt nodig hebben."

Zijn er voorbeelden waar het nu al wordt toegepast?
Françoise: "Ja, we hebben al hele mooie stappen gemaakt. Bijvoorbeeld in de wijkverpleging. Cliënten leren met een hulpmiddel zelf hun steunkousen aantrekken en hun ogen druppelen. Hierdoor hoeven ze niet meer te wachten op de wijkverpleging en behouden ze hun vrijheid. We kijken ook naar de manier waarop we eten en drinken aanbieden in onze woonvoorzieningen. Elke vorm van beweging

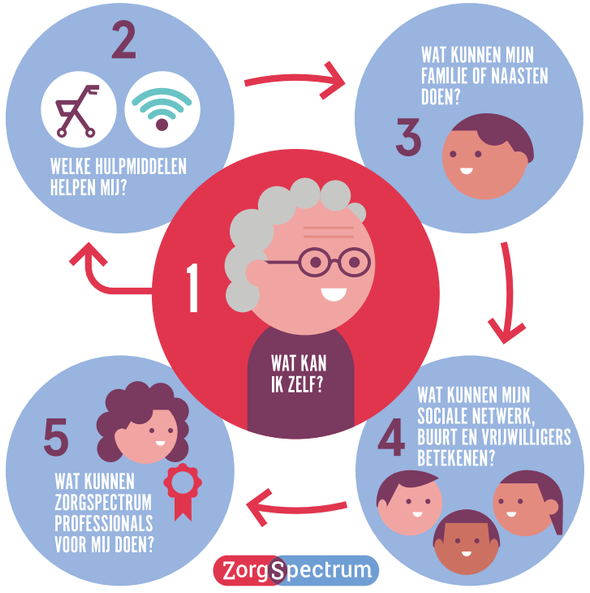

visie persoonsgerichte zorg

en sociale interactie, zoals koffiezetten, je bed rechttrekken, je stoel aanschuiven of samenzitten in de ontmoetingsruimte, is belangrijk."
Marco: "We kijken waar we kunnen aansluiten bij wat er al is, zodat bewoners en cliënten zoveel mogelijk onderdeel blijven van de maatschappij en hun eigen leven kunnen blijven leiden. Familieleden, naasten en zo'n 400 vrijwilligers spelen hier een belangrijke rol in. We werken steeds nauwer samen met lokale partners, zoals welzijnsorganisatie Bindkracht. Het mooie is dat onze locaties een belangrijke rol kunnen spelen in het versterken van de verbinding binnen de buurt. We werken aan plannen om in onze grotere locaties ontmoetingsplekken te creëren, waar zowel bewoners als ouderen uit de omgeving op een laagdrempelige manier terechtkunnen voor activiteiten en vragen over zorg en welzijn."
Françoise: "Daarnaast speelt technologie een belangrijke rol in de toekomst van ouderenzorg. We investeren in innovaties die medewerkers ontlasten en de zelfredzaamheid van cliënten vergroten. Bijvoorbeeld spraakgestuurd rapporteren: zorgverleners spreken hun bevindingen in, die direct worden verwerkt in het cliëntdossier. Dit bespaart tijd en maakt het werk efficiënter."
Marco: "Een ander voorbeeld is de BedSense, een sensor onder het matras die signaleert wanneer iemand uit bed gaat. Zorgverleners kunnen gerichter reageren, wat de autonomie van de cliënt vergroot en onnodige controles voorkomt."

> "Samen zorgen we ervoor dat niemand tussen wal en schip valt."

Een veelgehoorde zorg is dat niet iedereen beschikt over een sterk netwerk. Hoe wordt dit aangepakt?
Françoise: "Dat klopt, niet iedereen heeft familie of naasten die een rol kunnen of willen blijven spelen. Daarom kijken we samen met iedere cliënt naar wat belangrijk is en hoe we passende ondersteuning kunnen bieden. Soms betekent dit dat we vrijwilligers vragen om een rol te spelen, bijvoorbeeld door samen te wandelen of te helpen bij activiteiten. Samen zorgen we ervoor dat niemand tussen wal en schip valt."

Een nieuw gedachtegoed in de praktijk

De visie op persoonsgerichte zorg en de strategische koers zijn erop gericht dat cliënten zo lang mogelijk hun zelfstandigheid behouden en professionals zich kunnen richten op de zorg die echt nodig is. Maar hoe ziet dat eruit in de praktijk?

Hoe worden medewerkers en andere belanghebbenden meegenomen in het nieuwe gedachtegoed?
Françoise: "Deze verandering vraagt tijd. We gaan heel rustig en geleidelijk deze transitie in. Al jaren geleden zijn we lid geworden van Reable Nederland, een organisatie die nadenkt over hoe mensen zo lang mogelijk vitaal en zelfstandig kunnen blijven. We hebben inmiddels 30 à 40 medewerkers opgeleid in deze visie. Zij hebben intensieve leergangen gevolgd bij Reable Nederland. Deze denkwijze vormt de basis van onze vernieuwde visie op persoonsgerichte zorg."
Marco: "Dit vraagt echt een andere manier van werken in de zorg. Veel zorgmedewerkers zijn opgeleid in een traditionele zorgrol, waarbij zorgen voor centraal stond. Nu vragen we hen om een andere benadering: niet direct taken overnemen, maar kijken hoe je iemand kunt ondersteunen om zelfredzaam te blijven. Dat is niet altijd vanzelfsprekend."
Françoise: "Onlangs organiseerden we theatersessies voor medewerkers, vrijwilligers en een aantal familieleden, om hen op een toegankelijke en interactieve manier mee te nemen in de toekomst van de zorg. Een theatergroep van zorgmedewerkers speelde herkenbare situaties: hoe de zorg vroeger was, hoe die nu is en hoe die in de toekomst zou kunnen zijn, maar dan uitvergroot. Denk aan robots in de zorg en teams met veel vrijwilligers. Medewerkers herkenden de dilemma's."
Marco: "Inderdaad, het is met een kwinkslag. Het is niet dat we zeggen: "Dit doen jullie niet goed en het moet anders." We willen juist laten zien waar we naartoe gaan, zonder dat medewerkers het gevoel krijgen dat ze iets fout doen."
Françoise: "Precies. Het is best vreemd hoe vaak we taken van cliënten overnemen en daarmee onbedoeld hun zelfstandigheid beperken. Hoe meer ouderen zelf blijven doen, hoe vitaler ze blijven. En er zijn supermooie dingen die we al doen, maar lang niet allemaal weten we dit van elkaar. We kunnen veel van elkaar leren."

Hoe wordt dit geïntegreerd in de werkwijze van de hele organisatie?
Françoise: "Onze visie is helder; nu is het tijd om de vertaalslag naar de praktijk te maken. Er komt veel op onze medewerkers af, van scholing in dementiezorg tot de uitvoering van de Wet zorg en dwang. Om het behapbaar te houden, krijgen teams de ruimte om te bepalen hoe ze deze zaken inplannen. Leren tijdens het werk is het meest effectief: door te doen, ontdek je hoe het anders kan en leer je het meest. Daarom investeren we in interne coaching en praktijkgerichte trainingen."

Hoe ziet dit er bij andere organisaties uit?
Marco: "Veel organisaties maken de overstap naar een nieuwe manier van werken. De vergrijzing neemt toe, maar het aantal zorgmedewerkers groeit niet evenredig. Wij kiezen ervoor om deze verandering niet te benaderen vanuit angst of bezuinigingen, maar vanuit een positieve visie: ouderen zijn gelukkiger als ze zo lang mogelijk zelfstandig blijven. Uit onderzoek blijkt dat eigen regie een grote rol speelt in hun welzijn."
Françoise: "Door te focussen op zelfstandigheid, ondersteuning aan huis, samenwerking met anderen en inzet van zorgtechnologie, zorgen we ervoor dat de professionele zorg ook in de toekomst toegankelijk blijft voor ouderen die dit nodig hebben."

Wat laatste woorden.
Françoise: "We zijn ervan overtuigd dat we alleen goede persoonsgerichte zorg kunnen leveren als onze medewerkers met plezier werken en zich gewaardeerd voelen. Uit medewerkersonderzoek weten we dat autonomie, eigen initiatief en de mogelijkheid om je te blijven ontwikkelen belangrijk zijn. Je wil die passie raken, waarom medewerkers in de ouderenzorg zijn gaan werken. Daarom investeren we volop in onze medewerkers. We creëren een veilige en fijne werkomgeving, stimuleren persoonlijke ontwikkeling en vitaliteit, en zorgen voor invloed op het werkrooster."
Marco: "De beweging van zorg naar gewoon leven moeten we samen vormgeven en doorleven. Het is niet iets wat je van de ene op de andere dag verandert. Maar door het op een goede manier aandacht te blijven geven, gaan we steeds met stapjes vooruit. Zo zorgen we er samen voor dat ouderen ook in de toekomst de zorg ontvangen die ze nodig hebben, en dat ZorgSpectrum een fijne werkplek blijft."

EEN DAG MET...
WELZIJNSMEDEWERKER NICOLET BERGHOEF

We nemen je mee in de werkdag van Nicolet Berghoef, welzijnsmedewerker op Hof van Batenstein. Al acht jaar lang is ze een vertrouwd gezicht voor zowel collega's als bewoners.
Nicolet begon via haar vriendin Wilma bij ZorgSpectrum en werkt nu met veel plezier in een team van negen collega's voor de ongeveer 120 bewoners op haar locatie. Ze werkt 25 uur per week, verdeeld over drie dagen.
En hoewel haar werkweek flexibel is, heeft ze toch haar vaste momenten, zoals de dinsdag.

Wat maakt haar werk zo bijzonder?
Wat vindt Nicolet nu het leukste aan haar werk? "De afwisseling!", zegt ze met een glimlach. "Elke dag is anders, en dat houdt het leuk. Of het nu een uitstapje is, een spelletje met de bewoners, of het maken van een persoonlijk praatje, geen dag is hetzelfde." Wat ze ook fijn vindt, is de samenwerking met haar collega's. "We helpen elkaar altijd en zorgen voor een fijne sfeer. Daar draait het om: samen leveren we een bijdrage aan het welzijn van de bewoners."
"Ik zie mezelf dit werk nog lang doen. Het werk is veelzijdig, biedt ruimte voor ontwikkeling en geeft me altijd het gevoel dat ik echt iets voor de bewoners beteken. Ik hou van de afwisseling en het organiseren van de activiteiten. En met mijn rijbewijs voor het busje kan ik de uitstapjes blijven begeleiden!"

8:30
Mijn werkdag begint met de krant

Nicolet komt met de fiets om 08:30 uur aan bij Hof van Batenstein. Terwijl de andere collega's zich opmaken voor hun dag, legt zij de kranten alvast klaar voor de bewoners in de ontmoetingsruimte en kijkt ze even of er mail is.
Daarna: tijd voor koffie! Om 09:00 uur is er een koffiemoment, waar ze met haar collega's de laatste nieuwtjes uitwisselt en overlegt over wie met welke cliënten gaat werken. En dan: aan de slag!

09:30
In de huiskamer voor een spelletje en de krant

Na de koffie is het tijd voor werk op de groep. Nicolet begeleidt bewoners die minder mobiel zijn naar de huiskamer en zorgt ervoor dat iedereen comfortabel zit.
Een vrijwilliger zorgt voor koffie en dan is het tijd voor de krant, samen bespreken ze het nieuws van de dag. Er wordt veel gekletst, vooral met de 100-jarige bewoonster die altijd scherp is!
Een gezellig bordspelletje wordt gespeeld tot 11:30 uur, en dan is het alweer tijd om de bewoners terug naar hun appartement te brengen.

12:30
Naar het zwembad voor een actieve middag

Na de ochtendactiviteiten volgt een korte lunchpauze voor Nicolet, terwijl de zorgmedewerkers voor de bewoners zorgen. Na de lunch begint het leuke gedeelte van de middag: een uitstapje naar het zwembad! Met een groep van ongeveer 18 bewoners, en ondersteuning, vertrekt Nicolet met een aantal collega's naar het zwembad. Samen met een beweegagoog, zorgmedewerker, andere welzijnsmedewerkers en vrijwilligers zorgt ze voor de nodige beweging in het water.
Dit is altijd een populaire en goed bezochte activiteit. Het zwembad is speciaal voor de bewoners afgehuurd, en zelfs cliënten en welzijnsmedewerkers van andere locaties doen mee. "Iedereen gaat het bad in", zegt Nicolet enthousiast."
Het is een geweldige manier om samen plezier te maken!"

14:30
Afwisselende en persoonlijke gesprekken met bewoners

Na het zwembad is het tijd voor persoonlijke aandacht. Nicolet bezoekt bewoners, praat met ze en biedt altijd een luisterend oor. “Het draait hier niet alleen om zorg”, legt ze uit. “Als welzijnsmedewerker ben ik er ook om een band op te bouwen. Het is belangrijk om te weten wat er speelt bij de bewoners. Soms gaat het om kleine dingen, andere keren zijn het diepere gesprekken.” Ze werkt nauw samen met zorgmedewerkers, maar vindt het belangrijk dat er ook ruimte is voor persoonlijke verbindingen.

De werkdag komt tot een einde rond 17:00 uur. Maar Nicolet is nog niet klaar, want er zijn altijd kleine klusjes te doen. Ze zorgt ervoor dat alles goed wordt doorgegeven aan collega’s. Ook is Nicolet de persoon die de roosters maakt voor de welzijnsmedewerkers en ze denkt mee over de agenda en nieuwe activiteiten.

17:00
Tijd voor afronding en planning

In het kort

NIEUW BELEID INHUUR ZELFSTANDIGEN (ZZP’ERS)

Door de strengere handhaving van de wet DBA ziet ook ZorgSpectrum zich genoodzaakt meer afstand te nemen van zzp’ers (zelfstandigen zonder personeel). Daarom zetten we volop in op werving van nieuwe medewerkers en voeren we gesprekken met zzp’ers over een mogelijke overstap naar loondienst. Daarnaast vullen we tekorten aan met uitzendkrachten en detacheerders. Ons belangrijkste doel blijft ervoor te zorgen dat alle posities goed bezet zijn, zodat onze bewoners hier geen hinder van ondervinden.

THEATERVOORSTELLINGEN OVER DE ZORG

Begin april zijn er in de drie theaters in Nieuwegein, Houten en Vianen speciaal voor ZorgSpectrum theatervoorstellingen georganiseerd. Theatergroep Ervarea nam medewerkers, familie en vrijwilligers op unieke wijze mee in de wereld van de zorg: hoe het vroeger was, hoe het nu is, maar ook hoe het in de toekomst kan gaan. Dat deden ze met scherpe humor, herkenbare situaties, en een verhaal dat soms confronterend was, maar vooral heel leuk en leerzaam. Na afloop was er gelegenheid voor een hapje en drankje.

SPECIALISME OP DEMENTIE

ZorgSpectrum is specialist als het gaat om begeleiding van mensen met dementie. Sinds kort heeft de interventie-afdeling Dementie en Zeer Ernstig Probleemgedrag (DZEP) binnen locatie Vreeswijk de erkenning gekregen tot Regionaal Expertise Centrum (REC). Cliënten komen vanuit een andere zorgorganisatie of vanuit de thuissituatie in deze regio voor een kortdurende opname waarin een intensieve behandelinterventie wordt geboden. De behandeling richt zich op het reguleren van de gedragsproblematiek, onderzoek naar factoren van het probleemgedrag en het bieden van structuur en veiligheid. De toekenning als regionaal expertise centrum is een belangrijke erkenning en waardering.

Daarnaast heeft locatie Het Haltna Huis het PREZO keurmerk behaald voor wonen en begeleiden van jonge mensen met dementie (JMD). We zijn trots op alle collega’s die het mogelijk maken dat jonge mensen met dementie voor dagbesteding, logeren én wonen uit de wijde omgeving bij ons terecht kunnen.

JAARBEELD 2024

We zijn trots op de mooie resultaten die we als zorgorganisatie hebben bereikt. In het online verslag zetten we belangrijke ontwikkelingen van het afgelopen jaar op een rij, van de transitie ‘van zorg naar gewoon leven’ in onze strategische koers 2025-2030 tot het meebouwen aan nieuwe zorgconcepten. Neem gerust een kijkje!

Samen verder

Trees Meerleveld is 83 jaar en woont zelfstandig in Nieuwegein. Ze heeft dementie en sinds haar man Ger in 2022 overleed merken zij en dochter Carola dat de behoefte aan wat meer ondersteuning en gezelschap langzaam toeneemt.

Trees: “Ik woon hier sinds 1978. Ik ben geboren in Sloten en later nog verhuisd naar Amsterdam. Samen met mijn man en onze drie kinderen heb ik in Purmerend gewoond. Vanwege zijn werk zijn we toen naar Nieuwegein verhuisd. Zelf heb ik ook mijn hele leven gewerkt. Ik kom uit een telersfamilie en heb veel achter de toonbank gestaan, bij broers en neven, voor de verkoop van groente, fruit en delicatessen. Maar ook heb ik veel coupeusewerk gedaan. Stilzitten kan ik niet; ik heb veel cateringwerk gedaan, en in de laatste periode van mijn werkende leven heb ik bij RWS gewerkt.”

Carola merkt op dat het kortetermijngeheugen van haar moeder door de dementie steeds meer afneemt. “We zijn blij met de ondersteuning van casemanager Serieke. Mijn moeder heeft een goede klik met haar en ik kan ook met vragen bij haar terecht.”

Trees vertelt dat ze sinds een jaar naar het ontmoetingscentrum in Fort Vreeswijk gaat. “Ik vind het gezellig en het breekt de dag. Want als je steeds alleen thuis zit, komen de muren op je af.” Carola: “We zien dat de dementie het steeds moeilijker maakt om zelfstandig te wonen. Zij staat al wel op de wachtlijst voor een beschermde woonomgeving, maar we gunnen haar dat ze nog zo lang mogelijk op dit fijne plekje kan blijven wonen. Wat ik zo bewonder in mijn moeder is haar realiteitszin. Ze beseft dat er een moment komt dat ze hier niet kan blijven wonen en dat een eengezinswoning ook te groot is voor haar alleen.”

Trees: “Ik vind het fijn met mijn kinderen en kleinkinderen samen te zijn. We gaan er op de trouwdag van Ger en mij nog steeds op uit, zoals naar Artis of ’t Loo. Het is voor mij belangrijk zo min mogelijk afhankelijk te zijn van mijn kinderen en mijn zelfstandigheid te behouden. Eén keer in de week heb ik hulp bij het huishouden, maar verder kan ik veel zelf. Het is alleen moeilijk dat ik soms dingen vergeet. En daarnaast is alleen zijn niet altijd fijn. Dan ga ik een eindje om en is het prettig dat ik sociale contacten heb, zoals in het ontmoetingscentrum.”

Carola: “Voor ons als kinderen is het belangrijk mijn moeder te ontzorgen en haar respectvol te begeleiden in het dementieproces. Winkelen vindt ze bijvoorbeeld verschrikkelijk, dus voor nieuwe kleding ga ik eerst zelf op pad en dan gaan we daarna nog een keer samen heel gericht shoppen. (lachend): “Maar dan wordt het al heel snel ergens koffie drinken, want ze is gek op gezelligheid!”